

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg ønsker ikke at gøre det til en lang debat, vil blot konstatere, at dette forslag er fremsat i nøje overensstemmelse med FN's manual for, hvordan man skal lave bæredygtighedsforslag, med OECD's rapport om, hvordan man skal gøre det, med Brundtlandrapportens forslag til, hvordan man skal gøre det, og med regeringens egne finansfolk, der sidder og vurderer finansloven. Alligevel må vi konstatere, at end ikke regeringen kan støtte, at de ting, som er tiltrådt udeomkring, bliver skrevet ind i dansk lovgivning. Jeg synes, det er på grænsen til, at det er pinligt.

Vi har på et samråd direkte spurgt, hvilke ændringsforslag der skulle til, for at regeringen, SF eller Enhedslisten kunne tilslutte sig, og jeg må sige, at svaret blafrer i vinden, det er i hvert fald aldrig kommet til vores kendskab. Jeg synes ganske enkelt ikke, at Danmark kan være bekendt, at vi ikke kan gå foran med en bæredygtighedsvurdering, og jeg må sige lige ud til ministeren, at jeg kan ikke forstå det, og jeg har ikke fået nogen forklaringer på, hvad der skal til, for at regeringen vil gå med på det, kun den ene konstatering, at regeringen fortsat agter at komme med sit eget forslag om 2 år. Jeg undres.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Danmark har lavet en pionerindsats med hensyn til miljøvurdering, ikke bare af lovforslag og beslutninger, men også takket være initiativer fra partier her i salen af hele finansloven og af den økonomiske politik, i øvrigt et arbejde, der selvfølgelig kan gøres bedre, og vi arbejder fortsat med det.

Det her forslag lyder jo besnærende: bæredygtighedsvurdering. Det har ingen afvist at diskutere, men det, der er krumtappen, eller det, der er den tydelige hensigt med forslaget, er alene at lave bæredygtighedsvurderinger af miljøforslag.

Det vil altså sige, at forslag, der tager sigte på at forbedre miljøet, skal underkastes en omfattende vurdering ud fra bæredygtighedssynspunkter, mens derimod alle andre forslag ikke skal. Bare tag et eksempel: Når man foreslår at nedsætte beskatning på personbiler, hvilket har vidtgående virkninger på bæredygtighed her-

hjemme, så skal det ikke ifølge forslagsstillerne undergives en bæredygtighedsvurdering. Det er altså ren og skær et forslag, der har til hensigt at sinke fremskridt på det miljømæssige område, og derfor vil jeg kun give hr. Schmidt det råd, at hvis han er interesseret i en seriøs udvidelse af bæredygtighedsbegrebet til at dække hele vores lovgivningsområde, alle de initiativer, vi har herhjemme, så tror jeg, han vil finde stor lydhørhed i hele Folketinget, i hvert fald uden for Venstres grube.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er jo nødt til at citere direkte fra beslutningsforslagets indledning:

»Beslutningsforslaget har overordnet til hensigt at sikre, at lovforslag og handlingsplaner søges at fremme et bæredygtigt samfund. Det vil i praksis kræve en række vurderinger af de forslag, der fremsættes i Folketinget.«

Hvad er det i grunden helt ærligt, miljøministeren har problemer med? Hvorfor kan miljøministeren ikke her fra talerstolen sige, at de og de ændringsforslag skal der til, for at regeringen kan støtte forslaget? Er det ikke, fordi ministeren har gravet sig ned og sagt: Vi vil under ingen omstændigheder være med til det, når det kommer fra den side af Folketingssalen? Ellers vil jeg gerne bede ministeren komme herop på talerstolen og bekræfte, at hvis vi ændrer det til, at det er alle forslag, kan ministeren støtte det. Altså hvis vi fremsætter nøjagtig det forslag, ministeren lige har bedt os om, betyder det så, at ministeren kan støtte det?

Ved førstebehandlingen sagde ministeren, at hvis vi gjorde det, ville det blive så bureaukratisk, at det ikke var til at have med at gøre. Vi må jo sige til ministeren, at ministeren kritiserer forslaget for, at det ikke er omfattende nok. Når vi så vil gøre det omfattende, siger ministeren, at det er alt for omfattende, nu bliver det bureaukratisk. Hvad er det i grunden, ministeren vil? Kan ministeren bekræfte her fra talerstolen, at ministeren vil støtte forslaget, hvis vi nu følger hans eget forslag om at gøre det gældende for alle forslag?

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Hr. Hans Christian Schmidt har haft meget svært undervejs under forhandlingerne ved at bortforklare, at det, det handlede om for Venstre, i virkeligheden var at sætte en bremse på